קה: טבול יום פרק שנים עשר זבחים

מחוסר קריבה [6]לאו כמחוסר מעשה דמי איתיביה [7]שלשה עשר דברים נאמרו בנבלת עוף טהור וזה אחד מהן [8] צריכה מחשבה [1]ואין צריכה הכשר [2]ומטמא טומאת אוכלין בכביצה מאי לאו ר"מ היא לא רבנן היא [3] והא קתני רישא צריכה מחשבה ואין צריכה הכשר [4] [9]ומאן שמעת ליה האי סברא ר"מ ומדרישא ר"מ סיפא נמי ר"מ מידי איריא הא כדאיתא והא כדאיתא והא מדקתני סיפא [5]שחיטתה ומליקתה מטהרת טריפתה מטומאתה [10] [11]מאן שמעת ליה האי סברא ר"מ [12] רישא וסיפא רבי מאיר ומציעתא רבנן אין רישא וסיפא רבי מאיר ומציעתא רבנן אמר ליה רב המנונא לרבי זירא [13]לא תיתיב [14]אברעך עד דאמרת לי הא מילתא נבלת עוף טהור לר"מ מונין [15] לה ראשון ושני או אין מונין ראשון ושני א"ל כל היכא דמטמא אדם במגע מונין בו ראשון ושני כל היכא דאין מטמא אדם במגע אין מונין בו ראשון ושני בעא מיניה רבי זירא מרבי אמי [16] בר חייא ואמרי לה מר' אבין בר כהנא הא דתנן [17] [18]חיבורי אוכלין ע"י משקין חיבור לטומאה קלה ואין חיבור לטומאה חמורה מונין בו [19] ראשון ושני או [20] אין מונין בו ראשון ושני א"ל [21]כל היכא דמטמא אדם מונין בו ראשון ושני אין [22] ממטא אדם אין מונין בו ראשון ושני: יצאו אלו ואלו: מה"מ דת"ר [23] להלן [24] הוא אומר חוץ לג' מחנות כאן למחנה אחת לומר לך [25]כיון שיצא חוץ למחנה אחת מטמא בגדים והיא גופה מנלן [26] דת"ר [1]והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה [2]חוץ לג' מחנות אתה אומר חוץ לג' מחנות או אינו אלא [3] מחנה אחת כשהוא אומר בפר העדה [4]מחוץ למחנה שאין [5] צריך לומר שהרי כבר נאמר [6]באשר [7] שרף את הפר הראשון [8] לו מחנה שניה כשהוא [9] אומר מחוץ למחנה בדשן שאצ"ל [10] שהרי כבר נאמר [11]על שפך הדשן ישרף ליתן [12] לו מחנה שלישית ור"ש האי מחוץ למחנה מאי עביד ליה מיבעי ליה לכדתניא רבי אליעזר אומר נאמר כאן חוץ [13] למחנה ונאמר להלן [14]חוץ למחנה מה [15] להלן חוץ לג' מחנות אף כאן חוץ לג' מחנות ומה להלן למזרחה של ירושלים הכי גרסינן אמר ליה מחוסר קריבה לאו מחוסר מעשה דמי: **צריכה מחשבה.** [16] להצטרף פחות מכזית ממנה להטליה פחות מככיצה אוכלין לקבל טומאת אוכלין כמגע: **ואינה צריכה הכשר.** לטמא לא למים ולא למגע שרץ שמאליה מטמאה הואיל וסופה לטמא טומאה ממורה: **ומטמאה טומאת אוכלין בכביצה** [17]אי. מדקתני צריכה מחשבה ואינה צריכה הכשר אלמא בדנקיט ליה בידיה עסקינן דלמא אמרעא אמאי אינה צריכה הכשר ואי דנקיט לה בפומיה אמאי צריכה מחשבה אין לך מחשבה גדולה מזו וקתני כביצה אין זית לא: [18] הש"ג **שחיטתה ומליקתה מטהרת טריפתה מטומאתה: אמר סברא ר' מאיר.** בפרק חטאת העוף (לעיל סט.): **נבלת עוף טהור לר' מאיר.** דמטמא טומאת אוכלין מאליה בכזית מונין בו ראשון ושני אי לא: **כל היכא דלא מטמא אדם במגע אין מונין בו ראשון ושני.** דגמר [19] מאבר דכתיב ביה מנין ראשון ושני דכתיב (ויקרא יא) כל אשר בתוכו יטמא דהוה ליה הכלי ראשון והאוכל שני ונבלת עוף טהור לא מטמא אדם במגע: **חיבורי אוכלין על ידי משקין.** חלי זית נבלה מכאן וחלי זית נבלה מכאן ומשקה עופה באמצע ונוגע בשניהם מחברן לטמא אוכלין ומשקין הנוגעים באחד מן האמצעים האלו: **ואין חיבור לטומאה חמורה.** לטמא אדם וכלים וטעמא לא ידענא: ה"ג **להלן אחה נותן לסה שלש מחנות וכאן מחנה אחת א"כ למה נאמר אל מחוץ למחנה לומר לך כיון שיצא חוץ למחנה אחת מטמא בגדים.** והא מתניא בת"כ גבי פר יום"כ דכתיב (ויקרא טו) ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הוא וגו' וקמתמה מנא ואמר להלן בפר העדה וכאן מנין אתה נותן לסה מקום שריפתן חוץ לשלש מחנות כדליף לקמיה וכאן אתה אומר אל מחוץ למחנה ושרפו המשמע שישרפו חוץ לעזרה מיד בהר הבית והלא אף אלו פנימיים ואיתמי לכולהו כי הדדי בריבוא דחטאת החטאת בשילהי כל הזבחים (לעיל פג.) ואמר נמי בפ' בית שמאי (לעיל לט.) לפר זה פר יום הכיפורים: **אם כן למה נאמר אל מחוץ למחנה.** לענין טומאת בגדים דכתיבי בקרא [20] דכתיב קלמר (ויקרא טו) אל מחוץ למחנה והשוף אותם יכבס בגדיו: **לומר לך כיון שיצאו חוץ לעזרה.** המתעסקין בהן מטמאין בגדים: **מחוץ למחנה בדשן.** בהוצאת דשן המזבח והוצאת את הדשן אל מחוץ למחנה (שם ו): **שאין פ"ל.** אין מלמד כלום דאמר דעבדת אל מחוץ למחנה מוציאין אותו דכתיב בפרים הנשרפים (שם ד) אל שפך הדשן וכתיב הכא אל (6) מחוץ: **ור' שמעון.** דאמר כמתני' אין מטמאין בגדים עד שיוצא האור ברובו האי מחוץ למחנה דכתיב בפר ושעיר של יום הכיפורים מאי עביד ליה: **נאמר כאן.** בפר יום הכיפורים: **ונאמר להלן.** בפרה אדומה (במדבר יט) והוצאת אותה אל מחוץ [21]: **מה כאן.** בפרים הנשרפים חוץ לג' מחנות אף אמיתות [22] פרה אדומה חוץ לג' מחנות: **מה להלן.** בפרה אדומה במזרחו של ירושלים [23] דכתיב בה (במדבר יט) והזה אל נוכח פני אהל מועד אלמא עומד במזרח ופניו למערב [24] כנגד פתחו של היכל שהוא בכותל מזרחי ופתחו [25] למזרח אף

[6] מחוסר קריבה לאו כמחוסר מעשה דמי איתיביה שלשה עשר דברים נאמרו בנבלת עוף טהור וזה אחד מהן צריכה מחשבה ואין צריכה הכשר ומטמא טומאת אוכלין בכביצה מאי לאו ר"מ היא לא רבנן היא והא קתני רישא צריכה מחשבה ואין צריכה הכשר ומאן שמעת ליה האי סברא ר"מ ומדרישא ר"מ סיפא נמי ר"מ מידי איריא הא כדאיתא והא כדאיתא והא מדקתני סיפא שחיטתה ומליקתה מטהרת טריפתה מטומאתה אמר ר' מאיר. נבלת עוף טהור לר' מאיר. דמטמא טומאת אוכלין מאליה בכזית מונין בו ראשון ושני אי לא: כל היכא דלא מטמא אדם במגע אין מונין בו ראשון ושני. דגמר מאבר דכתיב ביה מנין ראשון ושני דכתיב (ויקרא יא) כל אשר בתוכו יטמא דהוה ליה הכלי ראשון והאוכל שני ונבלת עוף טהור לא מטמא אדם במגע: חיבורי אוכלין על ידי משקין. חלי זית נבלה מכאן וחלי זית נבלה מכאן ומשקה עופה באמצע ונוגע בשניהם מחברן לטמא אוכלין ומשקין הנוגעים באחד מן האמצעים האלו: ואין חיבור לטומאה חמורה. לטמא אדם וכלים וטעמא לא ידענא: ה"ג להלן אחה נותן לסה שלש מחנות וכאן מחנה אחת א"כ למה נאמר אל מחוץ למחנה לומר לך כיון שיצא חוץ למחנה אחת מטמא בגדים. והא מתניא בת"כ גבי פר יום"כ דכתיב (ויקרא טו) ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הוא וגו' וקמתמה מנא ואמר להלן בפר העדה וכאן מנין אתה נותן לסה מקום שריפתן חוץ לשלש מחנות כדליף לקמיה וכאן אתה אומר אל מחוץ למחנה ושרפו המשמע שישרפו חוץ לעזרה מיד בהר הבית והלא אף אלו פנימיים ואיתמי לכולהו כי הדדי בריבוא דחטאת החטאת בשילהי כל הזבחים (לעיל פג.) ואמר נמי בפ' בית שמאי (לעיל לט.) לפר זה פר יום הכיפורים: אם כן למה נאמר אל מחוץ למחנה. לענין טומאת בגדים דכתיבי בקרא [20] דכתיב קלמר (ויקרא טו) אל מחוץ למחנה והשוף אותם יכבס בגדיו: לומר לך כיון שיצאו חוץ לעזרה. המתעסקין בהן מטמאין בגדים: מחוץ למחנה בדשן. בהוצאת דשן המזבח והוצאת את הדשן אל מחוץ למחנה (שם ו): שאין פ"ל. אין מלמד כלום דאמר דעבדת אל מחוץ למחנה מוציאין אותו דכתיב בפרים הנשרפים (שם ד) אל שפך הדשן וכתיב הכא אל (6) מחוץ: ור' שמעון. דאמר כמתני' אין מטמאין בגדים עד שיוצא האור ברובו האי מחוץ למחנה דכתיב בפר ושעיר של יום הכיפורים מאי עביד ליה: נאמר כאן. בפר יום הכיפורים: ונאמר להלן. בפרה אדומה (במדבר יט) והוצאת אותה אל מחוץ [21]: מה כאן. בפרים הנשרפים חוץ לג' מחנות אף אמיתות [22] פרה אדומה חוץ לג' מחנות: מה להלן. בפרה אדומה במזרחו של ירושלים [23] דכתיב בה (במדבר יט) והזה אל נוכח פני אהל מועד אלמא עומד במזרח ופניו למערב [24] כנגד פתחו של היכל שהוא בכותל מזרחי ופתחו [25] למזרח אף

[1] מיכאן שהצריכה מחשבה. לטמא טומאת אוכלין אם נגע בה שרץ, אלא חנם היא אחרי כן בתאכלין בשרץ הנשחטים וכל מה דלא מצינו עליה לית בה שום טומאת מגע, דנבלת עוף טהור אינה מטמאה אלא אם כן תאוכלה ולא מטמאה לאחון בגדים שהיא לגרם בשבת בלישה (בכורות יב.). אי: צריכה מחשבה לאכילה ושוב מטמא אוכלין בתחיר ומטמא אוכלין בגמב, דהא מתניתי קודם מחשבה אין לה טומאה אלא בכית הבלועה (נדה נב.). ומטמא (דמחשבה) [דלצריכה מחשבה] משום דמחשבה לא לאכילה קיימא, וכבדרים קיימינן שאין רגילין לאכול עופות, אבל בבהרים חגן בבהמות דאין בהרים מחשבה דשחטה לאכילה עבדים טומאת (חולין קכא:) ואין צריכה הכשר. כדליף (לעיל) כל שאפשר לטמא טומאה חמורה אין צריך הכשר (נדה ז.). הואיל ויש עליה טומאה חמורה לטמא אדם וכבדים אם היה לוקה, אלא שיין הכשר אלא בטומאה קלה לאוכלין וקו מחשבה (בכורות שם) להלן הוא אומר חוץ לג' מחנות. נני פר העשיר מעיל לה בת"כ יוצא אל מחוץ למחנה ושרפו וגו', וקמתמה תנא ואמר הכי, להן בפר העדה וכאן מנין אתה נותן לסה מקום שריפתן חוץ לג' מחנות, עורה וסר הבית דיריעתן, כדליף לקמן, וכאן אתה אומר אל מחוץ למחנה ושרפו, מיד בהר הבית ליה הבא לף אלו פנימיים ואיתמי דבדים בהבדל לשרפה ולטומאת בגדים וכו' ל"ב לומר נאמר כאן מחנה אחת, לא נאמרה אלא על טומאת בגדים הבאים בהבאה אחריה והשרף אותה בגדים ולא מטמאין בגדים אלא אם כן נגעו בו, ולומר לך כיון שיצאו חוץ לעזרה אינה יכנס בגדיו. ולומר לך כיון שיצאו חוץ למחנה אחת מטמאין בגדים ולף אם כן מנין מטמאין בגדים ולף אם כן מנין מטמאין בגדים אלא מה דכתיב שם אל מחוץ למחנה, שהרי כבר נאמר באשר שרף את הפר הראשון. אל מקום, ובהבאת הכר נאמר אל מחוץ למחנה אחת, לא נאמרה אלא על טומאת בגדים הבאים בהבאה אחריה והשרף אותה בגדים ולא מטמאין בגדים אלא אם כן נגעו בו, ולומר לך כיון שיצאו חוץ לעזרה אינה יכנס בגדיו. ולומר לך כיון שיצאו חוץ למחנה אחת מטמאין בגדים ולף אם כן מנין מטמאין בגדים ולף אם כן מנין מטמאין בגדים אלא מה דכתיב שם אל מחוץ למחנה, שהרי כבר נאמר באשר שרף את הפר הראשון. אל מקום, ובהבאת הכר נאמר אל מחוץ למחנה אחת, לא נאמרה אלא על טומאת בגדים הבאים בהבאה אחריה והשרף אותה בגדים ולא מטמאין בגדים אלא אם כן נגעו בו, ולומר לך כיון שיצאו חוץ לעזרה אינה יכנס בגדיו. ולומר לך כיון שיצאו חוץ למחנה אחת